

Új Beregi Élet

Vásárosnamény város önkormányzatának lapja

2017. augusztus

VÁSÁROSNAMENY
A BEREG SZÍVE

VÁSÁROSNAMENY
A BEREG SZÍVE

Meghívó

Vásárosnamény Város Önkormányzata

szerepettel várja Vásárosnamény lakosságát
állami ünnepünkön

2017. augusztus 20-án, vasárnap 10.30 órakor
a vásárosnaményi Református Templomba,
ünnepi istentiszteletre

Az esemény programja:

Istentisztelet

Himnusz

Ünnepi beszédet mond:

dr. Tilki Attila országgyűlési képviselő.

Kenyérszentelés

HAZÁNK FŐVÉDŐSZENTJÉNEK ÜNNEPÉRE

Első királyunk szentté avatásának kilencszázharmincnegyedik évfordulója állami ünnepnapunk. Nemzetünk egyik olyan kiválósága előtt tisztelgünk, aki saját korában felismerte a történelmi szükségszerűséget, a keresztény állam megalapításának elkerülhetetlenségét. Életútján népe jövőjéért munkálkodott. Kitűzött életcélját megvalósította. *Lapunkban egy szűkre szabott életrajzi vázlattal fejezzük ki hálánkat és nagyrabecsülésünket halhatatlan emlékü nagy királyunk, Szent István, iránt.*

Géza fejedelem és Sarolt – az erdélyi Zombor gyula (itt török méltóságnév) lányának– fiaként látta meg a napvilágot Esztergomban, 969-ben.

I. (Szent) királyunk 997–1000-ig a magyarok fejedelme volt. 1000–1038-ig népünk első királyaként élt és uralkodott.

Születésekor Vajknak nevezték el, amely név (László Gyula történész szerint török eredetű) „hőst, vezért” jelent. Megkeresztelkedésekor –a passau-i egyházmegye védőszentje után– az István nevet kapta. Apja még életében a – szeniorátus elvét mellőzve – (Koppány ellenében) fiát, Istvánt, jelölte a fejedelmi méltóságra.

Géza fejedelem 995-ben, egy bajor hercegnő, Gizella kezét kérte és kapta meg fia számára. A házasságkötést követően Gizellát bajor lovagok és papok kísérték Magyarországra.

Géza halála után István katonai kíséretére és a német lovagokra támaszkodva Veszprém mellett, Sóllyon, győzte le a fejedelmi hatalom utódlásából kirekesztett Koppányt.

Az ezredfordulón III. Ottó császár biztatására II. Szilveszter pápától koronát kért és kapott. Ezzel a koronával avatták királlyá. Ezután, mint szuverén keresztény uralkodó, országát az európai keresztény államok közösségéhez kapcsolta.

Szervezőmunkája eredményeként fokozatosan terjesztette ki hatalmát a Kárpát-medence egész területére. Hol békés eszközökkel, hol családi kapcsolatokkal kötötte magához a törzsi vezetőket (Aba Sámuel, Vata). Ellenállás esetén fegyverrel kényszerítette engedelmességre az önálló politikát folytató vezéreket (Gyula, Ajtony). Sikeres hatalmi harcainak eredményeként a törzsi területek helyén egységes állam ura lett.

Egymással párhuzamosan folytatta az ország és az egyház szervezetének és a középszintű országigazgatásnak a kiépítését.

A vérségi kötelékeken alapuló berendezkedést a területi elven nyugvó (egy-egy várhoz kötött) területi egységek, a vármegyék váltották fel. A vármegyékkel egyidőben építette ki a királyi fennhatóság alatt álló katonai szervezetet, a várispánságok rendszerét is.

Egyházszerző tevékenysége során támogatta országában a térítés munkáját. Pápai felhatalmazással, mint „apostoli király”, tíz egyházmegyét szervezett. Plébániák építését is elrendelte. Monostorokat alapított. Kiváltságokat adományozott az apátságok részére, és gondoskodott a templomok alapfelszereléséről is.

Vámokat szedett be, adóztatott, és meghonosította Magyarországon a pénzverést és elterjesztette a latinbetűs írást is. →

Képalírás: Szent István park
Fotó: Cserepes Zsolt

Uralkodása idején Magyarországon is általánossá kezdtek válni a latin nyelven megírott oklevelek, főként adománylevelek.

Két törvénykönyve maradt reánk. Értékes forrás korából az az államelméleti munka, amit fia számára íratott le, amit az Imrehez írott „Intelmek” megnevezéssel ismer a történettudomány.

Külpolitikájának alapelve a szomszédokkal folytatandó békepolitika volt. A békét a szomszédos uralkodói és a saját családja fiataljai közötti házassági kapcsolatokkal is igyekezett megerősíteni.

A külső támadásokat mindig eredményesen verte vissza.

1018 után megnyitotta a Nyugat-Európából Jeruzsálembe vezető zarándokút magyarországi szakaszát. Ez a nagyvonalú gesztus tovább erősítette Magyarország kedvező megítélését a keresztény világban, és István király tekintélyét is fokozta szerte Európában.

Királyi székhelyét Esztergomból áthelyeztette a zarándokút mellé épült Székesfehérvárra. Székesfehérváron előbb királyi kápolnát, majd korábban monumentálisnak számító díszes bazilikát – családi temetkezési helyet – is építtetett.

Legnagyobb személyes és uralkodói bánata 1031-ben érte, amikor az utódlásra jogosult és arra felkészített fiát, Imre herceget egy vadászbalesetben elveszítette.

István még életében döntött királyi hatalmának utódlásáról. Egyértelművé tette, hogy trónját Vazul nem örökölheti. Nővére fiát, Orseolo Pétert jelölte meg utódjául.

Az ellene merényletet tervező Vazult megvakíttatta, fiait külföldre száműzte.

1038. augusztus 15-én, közel hetven éves korában, negyvenkét évi uralkodás után halt meg, Mária mennybevitelének napján.

Halála előtt a Szűzanyának ajánlotta az országot. Így vált Krisztus anyja a magyarok nagyszonyává. A székesfehérvári bazilikába temették. Szentté avatása 1083. augusztus 20-án történt.

István ökölbe zárt jobbkezét, a Szent Jobbot, a XI. századtól nemzeti ereklyeként tisztelték és tiszteljük.

A koronázási együttes mellett a hatalmi jelvényeknek is részévé vált a Szent Jobb, melyet jelenleg a Szent István bazilikában, aranyozott ereklyetartóban őrziknek.

Első és szent királyunk ünnepén halálját és tiszteletét nagy körmenettel fejezi ki népünk István király emléke iránt.

Városkánkban két műalkotás emlékeztet első szent királyunkra: egy szép köztéri szobor; E. Lakatos Aranka 2000-ben felavatott alkotása; és egy templom Gergelyugornyán, amit Dr. Cserhádi István atya, volt vásáros-

naményi plébános úr a hívek összefogásával építtet meg, és amely templomot Szent István király tiszteletére szenteltek fel 1989-ben.

Ezidén is békés, méltóságteljes ünneplést kívánunk valamennyi városlakónak!

TL

A reformációra emlékezett a Beregi Unitárius Szórvány

A Beregi Unitárius Szórvány négy fős delegációval képviseltette magát az idei füzesgyarmati Alföldi Unitárius Búcsún. A „Reformáció 500” című rendezvénysorozat keretében az unitárius szoborparkban a reformáció emlékére felavatott kopjafánál lerakták a kegyelet virágait.

Felhős Szabolcs

Történelem egy asztalon
Bibliatörténelmi kiállítás
Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt a vásárosnaményi Művelődési Központba 2017. szeptember 1-jén (pénteken) 16 órára a kiállítás megnyitójára!

A kiállítás mellett - előzetes egyeztetés alapján - csoportok (minden korosztályból) tárlatvezetéseket igényelhetnek, illetve lehetőség van továbbá ismeretterjesztő előadások megtekintésére, melyek a Biblia történetének egy-egy érdekes szakaszát tematikusan mutatják be.

A tárlaton találkozhatunk többek közt a híres Qumráni tekercsekkel, láthatjuk a Codex Sinaiticus, találkozhatunk a Luther Márton által kiadott Bibliával vagy a híres King James Version első kiadásával. Betekintést kaphatunk a magyar Bibliafordítások történetébe, valamint testközelből nézhetünk meg egy Tóra tekercset. A Bibliák eredeti példányaik keletkezésének sorrendjében, tudományos ismertetőikkel vannak kiállítva, így bármilyen korú és műveltségű ember eligazodik és talál maga számára érdekességeket.

További információ:
<http://bibliakiallitas.blogspot.hu/>
A kiállítás 2017. szeptember 14-ig megtekinthető!

A vitkai Kölcsey Ferenc Általános Iskola 32 tanulója, június utolsó hetében az iskola által szervezett Erzsébet táborban vett részt. A programok között volt erdei kirándulás, kerékpártúra Vásárosnaményba, Olcsvaapátiba. Fürödtünk a Szilva Gyógyfürdőben, szalonát sütöttünk az Tisza parton. Buszkirándulás keretében megtekintettük a szatmár-beregi táj természeti- és kulturális értékeit, majd fürödtünk a Bukó-gátnál. A faragó tábor faragóinak segítségével mindenki kipróbálhatta kézügyességét, betekinthezt a faragás rejtelmébe. A záró napot az iskola területén töltöttük, ahol szép zöld környezetben sportoltunk, játszottunk, vízi-bomba csatát rendeztünk. Reméljük mindenkinek élményekben gazdagon telt el ez a hét.

Moldván Tibor

**Zoárd-napi Sokadalom
2017 képekben**

Köszönjük szépen a helyi vállalkozóknak, hogy támogatásukkal hozzájárultak ahhoz, hogy idén is egy színvonalas rendezvényt tudhatunk magunk mögött.

Köszönjük a támogatást az EASTURN Kft.-nek, a Naracomnak, az Austria Juice Kft.-nek, a SWISS KRONO-nak, a Bereg Audit Kft.-nek, az OTP Bank Zrt.-nek, a Berwin Ruhagyár Zrt.-nek, a Namény Tészta Kft.-nek, a Krutilla Daru Kft.-nek, a Varsány Sütő Kft.-nek, a 4W Bt.-nek, a Noé-Márk Kft.-nek, Kiss Mátyásnak, a Bereg Vidéki Zrt.-nek, a Vancza Tűzépnek, a B-Solution Kft.-nek, az Ower Compnak, Baráth Kft.-nek,

a Szikla-Terv Kft.-nek, a Lukács-Fa Kft.-nek, a Spar Áruháznak, a Bockerek Vadásztársaságnak, a Beregi Vadásztársaságnak, a Zafir Ékszerüzletnek, a Belvárosi Divatháznak, a Vilasil Pékségnek, a B.Ép. Szolg.Kft.-nek.

Köszönjük a segítséget Gemzse, Gulács, Beregdaróc Önkormányzatának és természetesen minden segítőnek aki részt vett a szervezésben és hozzájárult a sikeres rendezvényhez.

A szervezők

Anekdotázzunk!

Januárban új rovatot indítottunk. Minden lapszám-ban felbukkan egy rövidke történet erejéig egy-egy településünkhöz köthető híresség, amíg az anekdotá-kincsből futja.

Az előző lapszám-ban gróf Lónyay Menyhért pénzügyminisztersége kapcsán – a magyar kiegyezés 150. évében – a pénzügyirányítás megszervezésének nehézségeiről szólottunk. Most báró Eötvös József kiegyezéskori kultuszministerünkhöz kapcsolható történetcskével ismertetjük meg lapunk olvasóit.

A történetből – amit ugyancsak Mikszáth Kálmánnak köszönhetünk – az derül ki, hogy a kiegyezés korában nemcsak a pénzügyek, de a kulturális élet (pl. az oktatás) területén is szakember gondok nehezítették a kormánycélok megvalósítását. Viszont ameddig Lónyay – az ismerős beregi fiatalok révén – tehetséges, könnyen tanuló és megbízható munkatársakat talált, ez Eötvösnek nem mindig sikerült:

„Régebben, még a páten-s idejében, élt egy szegény tót faluban egy lutheránus iskolamester.

Ennek a jámbor embernek az az ötlete támadt, hogy egy könyvet ír a páten-s ellen.

A könyvet meg is írta, de nem nyomatta ki; amire két sarkalatos oka volt.

Első az, hogy a kinyomtatásá-ra nem volt pénze.

A második okot úgyszólván el lehetne engedni, pedig az is sarkalatos volt. Ha ugyanis pénze volna és kinyomtatná, habár névtelenül, mégis rájőnnének a papok, hogy ő írta, és elcsapnák. Tehát azért se merte kinyomtatni.

Hanem lakott abban a faluban egy hiú földbirtokos, aki minden restoráción valami akart lenni, de sohasem sikerült neki, mert magunk közt legyen mondva, nagyon üres volt a feje. Az iskolamester ehhez fordult:

– Lás-sa, a tekintetes úr kinyomathatná azt az én könyvem-et és ráírathatná a nevét is. Mert a tekintetes úrnak pénze is van, és el sem csaphatják.

– Hát én bizony ki is nyomatom. Hadd dühösködjenek a papok!

Így jelent meg a munka, s így történt, hogy évek múlva egy nap a hiú falusi nemes sürgönyt kap Budáról. Majd kidülledt a szeme ámulásban, mikor elől-vasta:

Akar-e miniszteri tanácsos lenni?

Báró Eötvös.

Hogy az ördögbe ne! Hiszen odahaza esküdt sem lehetett.”

Ezek után elképzelhetjük, mennyire lehetett segítségére Eötvösnek, a kultuszminister-nek, a „hiú földbirtokos” ...

Az anekdota kapcsán talán az a „kevésbé közismert” tény, hogy: **Mi lehetett a „pátens”?**

A páten-s latin szó. Jelentése = nyílt parancs. Abszolú-tista rendszerben a kormányhata-lom törvényerejű rendeletét jelenti. Mi, naményiak, ismerjük II. Rákóczi Ferenc hadba hívó „Naményi páten-sét” (1703.) amiről tudjuk, hogy „nyílt pa-rancs” volt a fejedelem részéről. Az anekdotában

említett „pátens” Ferenc József abszolútizmusának korszakából való rendelet, amit 1861 február-jában adott ki. A páten-s az 1848. évi függetlenségi elveket valló magyar közép-nemesség számára elfogadhatatlan kötöttségeket, az egyház(ak) számára kívánatos ki-váltások lehetőségét tartalmazta.

Mi adja az anekdota keserű humorát?

Bizony az a folyamatosan fennálló ellentmondás az emberi szabadságjogok gyakorlásában, ami a jogi lehetőség megléte és a joggyakorlás valós lehetőségei között feszül. Ugyanis, hiába van meg a szabad szólás joga egy társadalomban, ha ott van az egzisztenciális kiszolgáltatottság és/vagy a pénztelenség, az anyagi függőség állapota is ... A magyar nép egyik frappáns köz-mondása így rögzíti ezt a törté-nelmünk, életútunk folyamán sokszor előálló helyzetet: „*Ne szólj szám, nem fáj fejem!*”

A közösséget ért kár szomorú-an ellentmondásos helyzetét a mikszáthi szöveg jól érzékelteti.

Mikszáth húsz évvel a ki-egyezés után írta le az addig csak közzsájon forgó történe-tet, melyet ezekkel a gondola-tokkal zárt le:

„*Csendes pipaszó mellett olvas-gatjuk a lapok kritizáló cikkeit, a lendületes frázisokat, hogy minden visszafelé megy ..., hogy a hivatal-noki kar egyre rosszabb, ..., stb.*

De, ha végig nézzük, nemcsak azt, mi van, hanem hogy mi volt a primitív időkben, bizony nagy meg-elégedéssel verhetjük ki a hamut a panaszkodó újságpapírosokra.”

Elgondolkozhatunk. A mi generációnk, ...! Százötven év-vel a történelmi kiegyezést kö-vetű időkben ...! Milyen érzéssel tisztitanánk ki pipáinkat? – Ha lenne ...?

Lónyaynak mely beregi fi-atalokból sikerült kiváló pénz-ügyi szakembereket nevelnie?

Az előző anekdotában ol-vashattuk, hogy a magyar pénz-ügyminisztérium milyen szak-embergondoktól szenvedett 150 évvel ezelőtt. Többen kérdezték: „*Tudható-e, kiket vitt Lónyay a Beregből a minisztériumába?*” Leginkább az foglalkoztatta beszélgető partnereimet, hogy Naményből került-e valaki a Lónyay vezette minisztériumba. Nem mondom, hogy felforgat-tuk a levéltárakat, de alapos utá-nanézését követően három beregi (akkor) fiatalember nevét tudom ide leírni azok közül, akik 1868-tól – Beregből származottan – a Pénzügy Minisztériumban dol-goztak Lónyay meghívására:

Buday Sándor (1819–1889) 1868-tól pénzügyminiszteri osz-tálytanácsos. Előtte Bereg me-gyei főjegyző.

Literáty Ödön Nagybégány-ban született, ahol apja, *Literáty János*, református lelkész volt. 1868-ban a Magyar Királyi Pénzügyminisztériumnál lett se-gédfogalmazó.

Tabódy József 1862-ben lett Bereg megye főjegyzője, majd pénzügy minisztériumi tisztvi-selő, 1868-tól.

TL

BIZTONSÁG MINDEN NAP A NYARALÁS IDEJE ALATT!

Akar a környező országokba, akár a világ távoli pontjára utazik, Világjáró utasbiztosításunkkal védelmet élvezhet többek közt betegség, baleset esetén.

A Horizont utasbiztosításokat mindenféle úticélhoz, a világ bármely részére utazóknak ajánljuk:
Horizon Utasbiztosítás 520,- Ft/nap
Horizont Prémium 730,- Ft/nap

Városnéző Program utasbiztosításokat legfeljebb hét napra, európai utakra indulónak, városnézőknek ajánljuk: 430,- Ft/nap

Gyerekkedvezmény 50%
Utításkedvezmény 5%

További információ és biztosításkötés:

Agentura Adventure KE,
Vásárosnamény, Szabadság tér 9.
Tel: 30/401-8911
E-mail: vasarosnameny@agentura.hu

„De a fája maradandó”

44. Fafaragótábor és Reformáció emlékoszlop avatás

Idén júniusban immár 44. alkalommal gyűltek össze az ország minden részéről érkező famívesek Vitkában. A Schmidt Sándor fafaragó népi iparművész által alapított tábort napjainkban két fiatal alkotó, Halász Attila és Gál Szabolcs vezeti. A vendéglátói és szervezési feladatokat a Kölcsey Ferenc Tagintézmény részéről Kolocsnán György igazgatóúr látja el.

A táborlakók éves találkozója a kívülállók számára talán csak nyaralásnak tűnik, de aki járt már közöttük, megérezhette a Beregi Fafaragótábor igazi varázsát. Az alkotók egy része évente csak ekkor találkozik egymással, mások napi kapcsolatban vannak, mégis egy kézfogástól ott folytatódik minden, ahol korábban abbamaradt, évtizedes barátságok, mester-tanítvány kapcsolatok, egymás tisztelete, megbecsülése, elismerése.

Az alkotással, kirándulásokkal, bográcsozással, nagy beszélgetésekkel, egymás tanításával, ugratásával töltött egy hét alatt számos egyéni és sok köztéri, a városunkat szépítő alkotás is készült már az elmúlt évek alatt.

Idén a reformáció 500. évfordulójának tiszteletére, a Városháza előtti parkban került felavatásra a Beregi Fafaragótábor lakói készítette „Reformáció emlékoszlop”.

Az avatóünnepségen köszöntőt mondott Tilki Attila országgyűlési képviselő, településünk református lelkészei egy-egy igét olvastak fel, Laborczy Géza nyíregyházi evangélikus lelképásztor pedig a reformáció történelmi jelentőségéről, Luther Márton ma is időszerű gondolatiról beszélt a jelenlévőknek. Juhász András, aki egyike a tábor „nagy öregjeinek”, és egyben egyik ötletgazdája az emlékoszlopnak, az alkotáson látható motívumokat, jelrendszert értelmezte, amely kis odafigyeléssel az egyszerű szemlélődőnek is sokat mutathat. Filep Sándor polgármesterúr köszönetét fejezte ki a tábor alkotóinak több évtizedes munkájukért, és biztosította őket arról, hogy Vásárosnamény mindig szívesen látja, szívesen házigazdája az alkotóközösségnek. Az ünnepélyes percekben felkerste a jövőre 45. születésnapját ünneplő Beregi Fafaragótábort, hogy legyen a 2018. évi Zoárd-napi Sokadalom díszvendége.

Az ünnepség fel-emelő pillanata volt, amikor az összegyűltek az Erős vár a mi Istenünk kezdetű evangélikus, és a Mint a szép híves patakra kezdetű református zsoltárokat énekeltek közösen. Talán, ha ezentúl elsétálunk az oszlop előtt, fülünkbe cseng majd az ének is: „Tehozzád én Istenem, szomjúhozok én lelkem.”

(ZKA)

Múzeumok Éjszakája a Beregi Múzeumban

Június 24. estjén és éjszakáján a Tomcsányi-kastély és a parkja megtelt látogatókkal, akik a Múzeumok Éjszakája programjaira voltak kíváncsiak. Gazdag Adrienn népszerű dallamokkal alapozta meg a hangulatot, amit a Bihari Banda lendületes néptánc és folklórbemutatója követett. Eközben folyamatos programok kísérték a rendezvényt, mint a népi ételek kóstolása, népi játékok, pónilovaglás vagy az éjszakai tárlatvezetés a Beregi Múzeum állandó kiállításában. Az estét táncház és tűzugrás zárta.

Két ideiglenes kiállítást is megnyitottunk az este folyamán, amelyeket muzeológusaink fényképes előadása, bemutatója kísért. A „Naményi időgép” fényképes időutazásra hív: a fotók párhuzamosan mutatják be városunk múltbéli és jelenlegi utcaképeit, épületeit, fontos helyszíneit. Van, ahol szembetűnő a változás, máshol megállt az idő...

Másik, „Kostók és disznóepe” című kiállításunk megdöbbentő és furcsa tárgyakat vonultat fel a múzeum gyűjteményéből: kiderül, mire jó egy ólmos bot, vagy mi köze van a macskáknak a pipadohányhoz?

Az utóbbi kiállítás a nyár folyamán látogatható.

Strandszezon és fürdődressz kiállítás a Zoárd-napi Sokadalomban

Vásárosnaményban idén is megtartották a Zoárd-napi Sokadalom. Természetesen a Beregi Múzeum sem hiányozhatott a rendezvényről: a *Strandszezon és fürdődressz* című kiállítással készültünk, ahol az érdeklődők régi fényképeken tekinthették meg, hogyan és milyen fürdődresszokban fürdöztek Vásárosnamény és környékének nemesi családjai (Tomcsányiak, Ujhelyiek, Mikeczek), valamint a múzeum saját felvételeiről láthatták a néhány évtizeddel ezelőtti ugornyai Tisza-parti életképeket. Aki kedvet kapott, maga is korabeli strandolóvá válhatott...

A múzeumi totó ebben az évben sem maradt el: aki figyelmesen végignézte a kiállítást, könnyedén ki tudta tölteni a 13 kérdésből álló tesztünket. A jól válaszolók között egy beregi keresztszemes hímzéssel díszített futót sorsoltunk ki, a nyertes idén Király Lilla, vásárosnaményi diák volt.

Aki a Zoárd-napi Sokadalomban lemaradt a kiállításról, augusztusban még megtekintheti a Tomcsányi-kastélyban, nyitvatartási időben.

SzCs

A Kontársulat landolása Mátészalkán....

A Mátészalkai Szentpétery Zsigmond Kulturális Központ és Színház megtisztelő meghívásának eleget téve csapatunk július 21-én részt vett a XVI. Amatőr Színjátszó Találkozón, ahol a naményi közönség számára már ismert és kedvelt darabunkat (Boeing, Boeing – Leszállás Párizsban) adtuk elő. Azon túl, hogy a közönséget szórakoztattuk, egy két tagból álló szakmai zsűri előtt is megmérettünk.

A fesztiválon hét előadást láthatott a nagyérdemű. Érkeztek amatőr színjátszók a határon túlról is, pl. Székelykeresztúrról és Börvelyről.

A produkciónkat még felejthetlenebbé tette egy kb. háromnegy percig tartó áramszünet. Az épp színpadon lévő tagjaink a zsűrinek és a közönségnek is tetsző módon kezelték a váratlan helyzetet. Mielőtt lejöttek volna a színpadról, még a félhomályban – átalakítva a forgatókönyvet – profikat meghazudtoló módon eljátszották, hogy megkeresik a villanyórát, és utána néznek a problémának. Amikor újra reflektorfénybe kerültek, folytatták a darabot onnan, ahol abbahagyták. A siker most sem maradt el, a közönség vastapsal jutalmazta örömjátékunkat.

A zsűri értékelésében elmondta, hogy műfaján belül az előadásunk – azon túl, hogy nagyon szórakoztató közönségszámú darab – jól megrendezett, pontos, és szórászállhasogatás lenne benne hibát keresni. Arany minősítéssel jutalmazták munkánkat. Emellett az ítések úgy döntöttek, hogy kiosztanak néhány vicces megnevezésű oklevelet is, így a miénk lett a Szuperszonikus Metronóm díj a kiválóan időzített poénokért.

De nem pihenünk sokáig, hiszen egy nagy volumenű rendezvény, a Vidor Fesztivál résztvevőiként augusztus 28-án a színház kedvelő közönségéről híres Nyírbátorban játszunk majd.

Köszönjük a közönség szeretetét és segítségét! Külön köszönettel tartozunk azoknak a vállalkozóknak, akik a díszletünk szállítá-

sát térítésmentesen megoldották az eddigi fellépési helyszíneinkre. Az elismerés megilleti az amatőr színészeket: Hanyu Évát, Kiss Ibolyát, Fejes Viktóriát, Nagy Csillát, Rácz Róbertet, Baráti Jánost, Csathó Norbertet (vendégszínész), a rendezőt: Rácz Jánost (az egri Gárdonyi Géza Színház színművésze), a rendezőasszisztenst: Sziklai Ernőt, a technikust: Takács Sándort, és a Művelődési Központ dolgozóit.

Reméljük, hogy minél több helyre elvihetjük még a Kontársulat és általa Vásárosnamény jó hírét!

A Kontársulat tagjai

Nagyobb boldogság adni, mint kapni

Beszélgetés Badak Gyulánéval, a Vásárosnaményi Játékosország Óvodái búcsúzó vezetőjével

Évikével szoros rokon szálak fűznek össze, és a sors úgy akarta, hogy munkatársként is egymás mellett járjuk az utunkat. Örökké mosolygós, tette kész óvónéniként kezdte a pályát, majd az élet úgy hozta, hogy rövid időn belül óvodavezetői megbízást kapott. Nem is csoda, hiszen a gyermekek, munkatársak, szülők egy lelkiismeretes, önzetlen, segítőkész egyéniséget ismerhettek meg benne. Mindig úgy gondolta, hogy nagyobb boldogság adni, mint kapni. 25

évig végezte becsülettel vezetői feladatait. Most elérkezett az idő, hogy 40 évi kitartó munka után nyugdíjba vonuljon, búcsút intsen az óvodai életnek. Egy

másfajta életforma várja, amit a családja körében tölthet.

Tompa László verssorai jutottak eszembe, amikor a beszélgetésre készültem:

*Kibírtam én már sok telet,
Míg jöttek a jégtörő szelek,
S gallyaimon, mint hűrokon,
Új fuvalmak zenéltek!
Így múlnak, újulnak évek...
Én az idővel bátran szembenézek!*

– Beszélj arról, hogyan éreztél, amikor megválasztottak óvodavezetőnek.

– Vegyes érzelmek kavargtak bennem. Nagyon hiányzott a gyermekekkel való mindennapi foglalkozás, de nagy örömmel

töltött el, hogy teljes támogatottságot élvezhettem a jelentős létszámú nevelőtestületben, az alkalmazotti közösségben és a szülői közösségben egyaránt, és megkaptam a képviselőtestület többségi szavazatát is. Minden erőmmel arra törekedtem, hogy meg szolgáljam ezt a mérhetetlen bizalmat, amit aztán ötven-té újra és újra elnyertem.

– Melyek voltak a legnehezebb pillanataid?

– Az emberi sorsokat érintő változások kezelése okozta számomra a legtöbb szorongást. A Jókai úti és az Alkotmány úti óvodák bezárása, a régi bölcsőde megszüntetése. Bár arra nem került sor, hogy bárki is az utcára kerüljön, hiszen adódtak nyugdíjazási, illetve leszázalékolási lehetőségek azok számá-

ra, akik ezt szerették volna. A maradéknak azonban kihívást jelentettek a változások, melyek kezelése nagy odafigyelést igényelt. Hála Istennek utólag elmondhatjuk, hogy a közösség összetartó erejével jól átvészeltük ezeket a nehézségeket is.

– *És melyek azok az emlékek, amelyeket szívesen idézel fel, és örömet okoztak számodra?*

– Azok a szakmai programok és közösségi rendezvények, amelyekben minden hozzánk tartozó óvoda együttesen vett részt. Például a névadó ünnepségünk, a 30 éves jubileumi rendezvényeink, a tavaszi regionális szintű szakmai napjaink, a jótekonysági bálók és gálaünnepségek, sport napok, tormabemutatók, na és a felejthetetlen közös kirándulások. A legfrissebb pedig a munkatársaim írásos emlékeiből összeállított megható ajándék, az „emlékek könyve”.

– *Hogyan képzeled el a nyugdíjas éveidet?*

– Ha szükség lesz rá, szívesen segítek majd az utódoknak az óvodai feladatokban. Elsősorban azonban a családomnak szeretném viszonzni, hogy minden elképzelhető módon támogattak feladataim nyugodt

ellátásában. Az unokákkal való együttlétek pedig bearanyozzák az életemet!

– *Köszönöm szépen a beszélgetést. Kívánok Neked egészségben, szeretetben,*

boldogságban gazdag hosszú nyugdíjas éveket!

Kazsukné Klárka nyugdíjas óvodapedagógus

Reformáció és élő népművészet – Beregi fafaragók sikere

A Reformációs Emlékbizottság és a Népművészeti Egyesületek Szövetsége országos pályázatot hirdetett a népművészet hagyományai iránt elkötelezett alkotók számára „A reformáció történelmi és kulturális öröksége a népművészetben” címmel a reformáció 500. jubileumi évfordulója kapcsán.

Az Észak-Alföldi Régióban a szakmai zsűri által kiválasztott, nyertes alkotások ünnepélyes díjátadójára, valamint a beérkezett pályamunkákból megrendezett kiállítás megnyitójára 2017. június 10-én került sor a Debreceni Református Nagytemplomban.

A nyertes alkotók között szerepelt Baráth Sándor faszobrász, fafaragó népi iparművész és Adorján Béla fafaragó népi iparművész, Esze Géza, Jóni János fafaragó és csapata is.

A regionális kiállítás anyagából kiválasztott alkotások – s ezek között vannak Baráth Sándor és Adorján Béla munkái is –, a Budapesti Történelmi Múzeumban augusztus 17-én, a *Mesterségek Ünnepe*n megnyíló országos bemutatón is helyet kapnak.

VJ

Berlin felett az ég

Július 22–28. között Berlinben tartotta 51. kongresszusát, illetve világbajnokságát az INTERSTENO (gyorsírók, gépírók nemzetközi szövetsége).

Az első kongresszust 1887-ben Londonban rendezték; kis hazánk fővárosa négyszer adott otthont a világ szakmai elitje találkozójának (1913., 1928. és 1975. után legutóbb 2015-ben). Megtisztelő volt hallani Berlinben pl. az argentin, brazil, cseh, dél-koreai, olasz, török stb. kollégáktól, hogy a budapesti rendezvény két éve mennyire jól szervezett volt!

Városunkból **Dobos Anita** – a nemzetközi zsűri tagjaként, illetve az egyik zsűri elnökének segítőjeként – is részt vett a német fővárosban rendezett szakmai eseményen.

Anita, aki az INTERSTENO Council-ban Magyarország képviselője, hosszú évek óta tevékenykedik a nemzetközi szakmai életben (korábban

versenyzőként, az utóbbi években szervezőként, zsűritagként bejárta szó szerint a fél világot; szakmai elhivatottságának/munkájának is köszönhetően Európán kívül eljutott Kínába is; 2009-ben Pekingben, 2014-ben pedig Sanghajban képviselte a szakmát). Berlinben – „zsinórban” – a 10. világbajnokságán vehetett részt.

Az idei kongresszusra négy kontinensről (26 országból 488-an) regisztráltak (Európán kívül pl. Argentínából, Brazíliából, Japánból, Kínából, Kanadából, de érkeztek vendégek például Gabonból is).

A versenyek, előadások, zsűri-munkák fáradalmait a résztvevők kötetlen programok keretében pihenhették ki, pl. Potsdamba látogathattak el, vagy hajózhattak a Spree-n, illetve a megtisztelő meghívásnak eleget téve néhányan (köztük Anita is) a Bundestagba is ellátogathattak.

Az verseny csodálatos magyar sikereket hozott: gyorsírásból 2 érmet nyertek a magyarok! Felnőtt kategóriában a dobogó első és harmadik fokára is hazai versenyző állhatott! Ezenkívül a magyar csapat – junior kategóriában – 2 db negyedik hellyel is gazdagodott (gépírás és beszédíró gépírás kategóriákban). Így – ha nem is minden nap (mert a résztvevők megtapasztalhatták, milyen az, amikor vízszintesen esik az eső...) – de a magyar csapat számára Berlin felett ragyogott az ég! Az eredményhirdetés legmeghatóbb pillanatai azonban – kétségkívül – azok voltak, amikor egy 16 éves *vak* német versenyző több érmet is nyert (a „látók” között); ezüst-, illetve bronzérmes gépírásból, beszédíró gépírásból és jegyzőkönyvvezetésből!

A szakmai honlapokon (www.intersteno.org és www.intersteno2017.org, valamint www.magyosz.hu) további információk, képek stb. találhatóak.

Köszönet a Tourinform városnévnyelvi irodájának, akik

A Bundestagban

csodálatos megyei katalógusokkal támogatták a rendezvényt, amelyek – lévén, hogy olasz nyelven is készültek – nagy sikert arattak a nemzetközi (s nyilván az olasz) kollégák körében is.

A következő kongresszusnak 2019-ben Szardínia szigete (Cagliari városa) ad majd otthont.

Remélhetőleg azon a szakmai találkozón is lesz, aki képviseli majd városunkat!

HETVEN ÉVE KÜZDÜNK A KOLORÁDÓBOGÁRRAL MAGYARORSZÁGON

A Kelet-Magyarország egyik júliusi lapszámában olvastott cikk rég elfeledett emléket ébresztett fel bennem. Az újságszöveg arra az 1947-ben közzétett felhívásra emlékezteti olvasótáborát, amelyikben közhírré tette, hogy: „1947. július 3-án, Hédervár község (Mosonmagyaróvár közelében) határában, megjelent a kolorádóbogár”. A Földművelődésügyi Minisztérium felhívta a magyar lakosság figyelmét, hogy mindenki vizsgálja át a burgonyaföldjei bokrait; azonnal is! és később is!

Bennem, aki az 1950-es évek második felében voltam kisiskolás (1–4. osztályos), feléledt egy kép: A vitkai teljes iskolaközösségünk dalolva vonult ki a TSZCS krumpliföldjeire, ahol sorba állítottak bennünket, és otthonról vitt befőttes üvegeinkbe kellett gyűjtenünk a krumplibokrokra talált csikoshátú, bűdös bogarakat. Két-két sort vizsgáltunk át oda is, vissza is. Az összegyűjtött bogarakat a TSZCS vezetői „átvették”, és egy nagy faedénybe öntötték, amit a begyűjtés után gázolajjal lelocsoltak, majd felgyújtottak. Felírták, melyik osztály tanulói szedték össze a legtöbb bogarat. A gyűjtés után finom ebédet/vacsorát kaptunk mindahányan; malacpörköltet, birkapörköltet. A legtöbbet gyűjtő osztályok mehettek először – az otthonról vitt tárgyjaikkal – a kondérhoz. Persze, hogy mindig a legnagyobbak, a hetedikesek vagy a nyolcadikosok ...

A tanítónénik azzal vigasztalt bennünket, kicsiket, hogy majd mi is az iskola legnagyobbjai leszünk egyszer, és akkor majd...! Erre azonban már nem került sor, mert alkalmazni kezdtek egy – azóta már betiltott – vegyszert, a DDT-t, amit akkor „MATADOR” néven ismert meg és használt minden rovarkártevő ellen a magyar lakosság.

Arra, hogy mit énekeltünk és milyen rigmusokat skandáltunk, már nem emlékeztem, de kevés utánjárással egyet – Burget Lajos újságíró Retró szótár című könyvében – megtaláltam: A korabeli, szórólapon és plakátokon megjelent rajzos rigmus így szólt:

„Átkos kolorádóbogár, krumpliföldön pusztítva jár, / Hátán csikoshátú, Amerika lobogója, / Telhetetlen rusnya féreg, üssed agyon, ahol éred!”

Vagyis: „Az 1950-es években terjesztett rémhír szerint: „Az amerikai imperialisták dobták le hazánkra a krumplibogarakat, hogy károsítsák a mezőgazdaságot, gyengítsék a szocialista tábor gazdaságát ...”

Egy kicsit utánanéztem a témának, és a következő – talán nem érdektelen – tényeket közlésem az azóta is velünk élő krumplibogárról:

Rendszertani neve: *Leptinotarsa decemlineata*. A magyar köznyelvben: burgonyabogár, kolorádói burgonyabogár, krumplibogár, kolorádóbogár, pityókabogár (ahol a burgonya = pityóka) néven ismerik.

A burgonyabogár őshazáját Mexikó és az USA határára helyezik a biológusok, ahol szárazságtűrő gyomnövényeken élőskegödött.

Az USA területére – valószínűleg – mexikói telepesekkel érkezett. 1824-ben észlelték először az USA északibb vidékein. 1859-ben, Nebraska és Colorado államok térségében már mint „a burgonya speciális kártevőjére” figyelték fel rá.

1876-ra az USA keleti partjain pusztította a burgonya leveleit és a szárát is! Innen aztán Európába is megérkezett.

Európában valamelyest fel voltak készülve érkezésére. A kártevő jövevény több hullámát is sikerült kiirtani, de 1922-től,

Bordeaux környékéről, feltartóztathatatlanul elterjedt kontinensünkön. Az 1940-es években Spanyol- és Németországban már honossá vált.

Ilyen előzmények után észlelték Magyarországon, 1947-ben, Héderváron.

A manuális harc – a kézzel való összegyűjtés – sikertelen volt. Ezek után kémiai harc indult a bogár ellen, ami azóta is tart.

A bogarak totális pusztításától ugyan meg tudjuk védeni krumplültetvényeinket, de 1947 óta már csak kivételes esetekben ehetünk vegyszermentes burgo-

nyát, az ún. „hidegháború” előtti természetes, „még nem mérgezett” krumplit.

TL

1997-ben, Héderváron avatták fel a hazai növényvédelem emlékművét, egy burgonyabogár szobrárt

KÖNYVAJÁNLÓ

John Flanagan: A vadonjáró tanítványa 1. Gorlan romjai

A sorozat központi alakjai a titokzatos Vadonjárók. Az ő feladatuk óvni Araluen királyságát minden veszélytől. Jelvényük a Tölgyfa-lelél nyaklánc, a tanoncoké bronz, a mestereké ezüst. A mesterek szintén a Kiválasztás Napján választanak tanítványt, amennyiben találunk érdemest. Fő fegyvereik az íj, fejsze és a kétélű tőr. Minden Vadonjáró mestere az íjnak, viszont a lovagi fegyverekhez nem értenek, ez alól egyedüli kivétel Gilan, aki lovagi családból származik, ezért eredetileg annak nevelték. Felszerelésükhöz tartozik egy különleges köpeny, mellyel szinte láthatatlanná tudnak válni. Ezért a királyság lakói mágusoknak, varázslóknak tartják őket. A Vadonjáró leghűségesebb társa a lova, aki figyelmezteti baj esetén. Vadonjárók és hátaisaik közti kapcsolat igen szoros, már tanoncokorukban kiválasztják egymást. A vadonjáró lovakat nem lehet ellopni, mert, hogy ráülhess, engedélyt kell kérned a lótól. A lovakat Halt régi barátja, Öreg Bob neveli és tanítja, míg egy Vadonjáróhoz nem kerülnek.

Az első részben megismerhetjük Will életét, barátait. Will felvételt nyer a titokzatos Vadonjárók körébe, akik titokban védik és óvják a királyságot. Will mentora, Halt keze alatt szépen kitanulja a mesterség csínját-bínját. Viszont a békés időszak nem tart örökké, a gonosz már javában mozgolódik...

A 12 novellából álló sorozat első két része megtalálható könyvtárunkban. Bátran ajánljuk mindazoknak, akik szeretik a kalandos, izgalmas történeteket.

Kerekező Olvasótábor a könyvtárban

2017. június 19–24. között idén is megszervezésre került – immár második alkalommal – a **Kerekező Olvasótábor**. A tábor fő témája a biztonságos kerékpározás volt, fő célcsoportja 4. osztályos tanulók.

A közlekedés mindennapi életünk természetes velejárója. Úti célja elérése érdekében felnőtt és gyermek, gyalogosan vagy járművezetőként minden nap közlekedik. Az utakon a járművek és a gyalogosok találkoznak, mely találkozás számos veszélyt rejt magában, ezért a közlekedés biztonsága megköveteli, hogy a közlekedési szabályokat mindenki betartsa.

Legyenek intő példák számunkra a napról–napra ismétlődő szomorú balesetekről szóló „fekete krónikák”. Legyünk feygelmezetebbek, figyelme-sebbek egymás iránt, tanúsítunk előzékeny és kulturált magatartást. Természetesen a felelősségtudat egymagában nem elegendő a biztonságos közlekedéshez.

A tábor tervezése során figyeltünk arra, hogy a gyermekek változatos programokon vehessenek részt. Már a tábor első napján **Gönczi György** senior rendőr főtörzszászlós egy rövid elméleti oktatás után a jándi Tisza-partra vezette le csapatunkat, a 18 gyermeket és felnőtt kísérőit. Itt a tutajozás örömet, izgalmát élhettük át, ezzel is megcsodálva a Tisza természet adta szépségét. A keddi napot a **Beregi Múzeumban** töltöttük. **Kissné Gráf Éva** és **Szász Csaba** népi ételek készítésébe avattak be minket. Idén a hagyományos kenyérlángost készítettük el, amit az udvaron felállított kemencében süttöttünk meg, majd tejföllel és házi szilvalekvárral ízesítettünk. Az ebéd után a gyermekek **Bakó Zoltán** vezetésével körbejárták

a múzeumot, régi tárgyak felismerésével egy játékba invitált minket **Szász Csaba**, majd várostörténeti sétán vettünk részt, ahol **Kissné Gráf Éva** a túra végén egy totót töltetett ki a gyerekekkel, ezzel is tesztelve, hogy mennyire figyeltek, koncentráltak a sétán. Szinte mindenki hibátlanul dolgozott, ezért fagyival jutalmaztuk a résztvevőket.

Szerdán egy hosszabb túrán vettünk részt, mely során Olcsvaapátiba látogattunk el **Gönczi György** irányításával. Közös süttöttünk szalonnát a Tiszaparton, játszottunk a szabadban, majd elindultunk haza.

Csütörtökön elméleti kerékpáros KRESZ oktatás következett. Tesztek kitöltése, beszélgetés a helyes kerékpáros közlekedés szabályairól, majd az itt tanultakat a gyermekek gyakorlatban is elsajátíthatták az Eötvös iskola udvarán felállított akadálypályán. Ebéd után a Hunor étteremben a Vadászati kiállítást tekintettük meg, ezúton is köszönjük a tárlatvezetést és a felejthetetlen élményt.

Köszönjük Vásárosnamény város polgármesterének és önkormányzatának a lehetőséget, hogy a tábort a nyíregyházi Vadasparkban zárhattuk. Megörökítve az eseménydús hetet, mindenki kapott egy személyre szóló emléklapot.

A Kerekező Olvasótábor lebonyolításában odafigyelésükkel sokat segítettek a könyvtár dolgozóin kívül a középiskolás önkénteseink, akik a közösségi munka nagy részét nálunk teljesítik. Köszönettel tartozunk **Tóth Gyulának**, a FETIVIZIG ügyintéző munkatársának, hogy a gyermekeknek sikerült a tutajozást megszervezni. Hála a hála vagyunk **Gönczi György** senior rendőr főtörzszászlós fáradhatatlan munkájáért, aki a tábor ideje alatt 3 napon keresz-

tül készségesen állt rendelkezésünkre és odaadó szeretetével, gondoskodásával lenyűgözte a gyereket.

Köszönjük mindenki segítségét, munkáját!

Lénárt Tímea
táborvezető

ÖTLETGAZDAG NYELVTANULÓK

A tanév végén a 6. d, 7. b és 7. c osztályok német nyelvet plusz órában, illetve második idegen nyelvként tanuló diákjainkkal kiállítást rendeztünk a két és az egy évi tanulmányaink során készített projektmunkákból.

A nyelvi órákon átvett *Beste Freunde 1* című tankönyv (Hueber Verlag) három-három leckét tartalmazó moduljainak zárásaként a témákhoz kapcsolódóan csoportokban készítették el a tanulók komoly előkészületeket követően projektjeiket, és prezentálták a tanórákon. A német nyelven feldolgozott témák a következők voltak: Ez az én országom!, A „sláger-szó”, Fénykép-szakácskönyvet készítünk, Heti statisztikát készítünk.

Az érdeklődők elégedettségi kérdőíven keresztül fejezhették ki tetszésnyilvánításukat, és fogalmazhatták meg véleményüket.

Örömmre szolgált, hogy csak pozitív visszajelzés érkezett, tetszettek a tanulói munkák, a szemlélődők jó ötletnek tartották a kiállítás gondolatát, és sokan azt javasolták, máskor is mutassuk be egymásnak a tanév során készült alkotásokat.

Dr. Siposné Szilágyi Ildikó
nyelvtanár

Vásárosnaményi Eötvös József Általános Iskola és AMI

LOKÁLPATRIÓTA VAGYOK!

Sánta Miklós évtizedeken át volt a Művelődési Központ igazgatója. Szinte mindenben részt vett, ami a város kultúráját, sportját, közéletét jelenti. Manapság is ritka az olyan rendezvény, ahol ne bukkanna fel.

Nyolcvanadik születésnapja alkalmából beszélgettem vele.

– Hogy keveredtél a kultúra közelébe?

– Kisiskolás koromban meg nem fordult volna a fejemben ilyesmi. Imádtam futballozni! Később a Gimnáziumban tornáztam, megyei bajnokságban vettünk részt, pedig még tornatermünk sem volt. A dohánybevéltőben a dohányport eltakarítva kellett kialakítanunk „tornatermet”, ott készültünk a versenyekre. Mikor nyíregyházán bementünk egy igazi tornaterembe, leesett az állunk: ilyen is van? Aztán elkezdtem kézilabdázni, röplabdázni is, persze a foci végigkísért.

– Milyen poszton játszottál?

– Csatár voltam, balszélső és bal összekötő. Megyei válogatott kerettag is voltam, 6–7 naményi volt akkoriban a megyei válo-

gatott keretben. Közben versenyszerűen pingpongoztam is. Előfordult, hogy délelőtt Nyír-bátorban röplabdameccs, délután foci, este fellépés a színjátszó csoporttal.

– Sosem okozott gondot ez a fesztett tempó?

– Egyszer vasárnap délelőtt röplabdamerkőzésem volt, délután pedig a focimeccsen lesérültem. Este viszont fellépésünk volt Ilken, a Zsákbamacskát adtuk elő. A sportorvos adott két injekciót, amivel két felvonást kibírtam, a harmadikat viszont már görbebottal játszottam. De végigcsináltuk, persze úgy hoztak haza, mint egy hullát!

– A színjátszás hogy indult?

– Magunktól kezdtünk bele.

Diáktársunk, Erdőközi Riza volt a rendező, az osztálypénzt akartuk vele előteremteni. Akkoriban jól működő felnőtt társulat volt az ÁFÉSZ-nél és a Művelődési Központban is. Mindkettőt dr. Gáti László ügyvéd vezette. Már gimnazista koromban játszottam a Művelődési központ felnőtt csoportjában is, többnyire karakterszerepeket: az öreg Baradlay-t a Kőszívű ember fiában, vagy Valkai tanár urat a Légy jó mindhalálig-ban.

– Kedvenc szerep?

– Ifjú Nagy Bródy Sándor: A tanítónő c. darabjában. Vezse Erzsikével játszottuk, nagyon szerettem ezt a szerepet.

– Hogy kerültél a Művelődési Központba?

– Épp megüresedett a művészeti előadói poszt, és félig-meddig – a társulat tagjaként – már úgyszólván ott voltam. De nem maradtam sokáig: két hetes otlét után túl erős kritikát fogalmaztam meg az igazgatóval szemben, így hamarosan kívül találtam magam az intézmény-

ből. Szerencsére gyorsan találtak nekem állást, nem akarták, hogy elmenjek Naményból, mert mint focistát csábították Nyíregyházára, Debrecenbe, Miskolcra is.

– Mi tartott itt? Sosem fordult meg a fejedben, hogy elmenj?

– A legkomolyabb választút '56-ban volt, amikor osztályfőnököm, Oláh Tibor, akivel együtt is játszottunk, de edzőnk, példaképünk is volt, fölvetette: menjünk külföldre!

Én akkor – mint hetedik gyerek, de első fiú – félig-meddig már családfenntartónak számítottam. Otthon elmondtam a felvetést, de az a kétségbeesés, sírás, amivel fogadták, eldöntötte: ezt én nem tudom megtenni!

Dolgoztam az útfenntartónál, az ÁFÉSZ-nél, majd a járási Tanács pénzügyi osztályán. Ez nagyon nem nekem való volt, világeletemben utáltam a pénzt és a matematikát. meg aztán adóügyi megbízottnak lenni az 56-os események után, az egész országot – ezt a régiót különösen – sújtó szegénység közepette eleve nem volt szívderítő dolog.

Szerencsére újra megürese-

MŰVELŐDÉSI KÖZPONT JÚLIUSI MOZIMŰSOR

Augusztus 15. (kedd) 17⁰⁰

Emoji film
3 D

Teljes árú jegy: 1500 Ft

Gyerekjegy (12 éves korig):
1300 Ft

Augusztus 29. (kedd) 17⁰⁰

Mogyoró melő 2.
3 D

Teljes árú jegy: 1500 Ft

Gyerekjegy (12 éves korig):
1300 Ft

Augusztus 15. (kedd) 19⁰⁰

Minden minden

Teljes árú jegy: 1400 Ft

Gyerekjegy (12 éves korig):
1200 Ft

Augusztus 29. (kedd) 19⁰⁰

Sokkal több mint testőr

Teljes árú jegy: 1400 Ft

Gyerekjegy (12 éves korig):
1200 Ft

dett a Művelődési Központban a korábbi helyem, így elkezdhettem a magam módján közösségeket szervezni, és a színjátszó csoportot irányítani. Akkoriban az intézmény – mondhatni – a színjátszó csoport bevételeiből élt. A tagok lelkesen és önzetlenül, a játék, a közösség szeretete miatt játszottak, minden honorárium nélkül. Már az nagy öröm volt, ha traktor helyett teherautó platóján utaztunk. Szép időszak volt, a házban nyüzsögtek az emberek, jöttek ultizni, pingpongozni. TV-t nézni is a kultúrházban jártak. Egyszer a sötét klubteremben ott ült egy öreg agglegény.

Jani bácsi, mit csinál itt?

Nézem a TV-t.

De nincs is adás!

Hát attól nézhetem, nem?

– **Ha jól értem, nem egy működő rendszert vettél át!**

– Mindent a nulláról kellett elindítani. Például meghallottam, hogy Kisvárdán van nyugdíjas klub, elmentem megnézni, és néhány hét múlva már Naményban is működött. Persze kiderült, hogy a nyugdíjasok másra vágnak, mint amit én elképzeltem. Úgy gondoltam, hogy ott várja őket a kártya, dominó, sakk, társasjátékok, és szépen eltöltik az időt. De semmihez hozzá sem nyúltak, kiderült: arra várnak, hogy szóljanak hozzájuk. Így aztán előadásokat szerveztünk nekik. Nagyon aktívan bekapcsolódtak a ház életébe, mindenben számíthattam rájuk.

– **Aztán megtettek igazgatónak...**

– Elment az igazgató, és szölk: meg tudod te ezt csinálni! Nem voltam túl lelkes: inkább végrehajtó típusnak tartottam magam, amit rám bízta, teljes erőbedobással csináltam. Néha azt is, amit rám sem bízta. Például a hófúvások mindig össze gyűjtötték a havat a tető egyik szegletében, aztán ha olvadni

kezdett, beáztunk. Ezt nem nézhettem tétlenül: feldobtam egy lapátot a tetőre, nyaktörő mutatóvannal feltornáztam magam, és lehánytam a havat. A mai eszemmel talán megfontolnám az életem, testi épségem kockáztatását.

Veres Péter verse volt a motóm:

„*ide kell hoznunk a nagyvilágot,
ide kell hoznunk mindent, ami szép,
ami jó, ami nemes
és amit érdemes.*”

Sikerült jó kapcsolatot kiépíteni a filharmóniával, az ORI-val, színházakkal, és tulajdonképpen mindent sikerült idehozni, amit szerettem volna. Ami Nyíregyházaig eljött, az eljött Vásárosnaményig is.

– **Neves művészek fordultak meg itt. Kikre emlékszel vissza szívesen?**

– Kocsis Albert hegedűművész több kamarakoncertet is adott nálunk. Egyszer azt mondtam neki:

Te, én ehhez egyáltalán nem értek, de nagyon tetszik.

Mire ő:

Ha tetszett, akkor értesz hozzá!

Aztán elkezdtünk szakmai ismereteket nyújtó tanfolyamokat szervezni (szabó-varró, gyors-gépíró) amik hivatalos végzettséget nem adtak ugyan, de van, aki ma is abból a szakmából él, amit itt megtanult. Egy időben 23 különféle kis csoport működött a kertbaráttól a barkács- vagy az értelmiségi klubon át a kisállat tenyésztőig.

– **Mindez mondhatni a munkád része volt, de például a hangszeroktatás megszervezését miért szorgalmaztad?**

– Én egy lokálpatrióta vagyok, nem mindegy, hogy néz ki a városom! Hogy itt maradtam, az is ennek tudható be. Zavart, mikor Mátészalkán vagy Kisvárdán láttam, hogy egy gyerek hegedűvel a kezében megy vala-

hová. Naményban miért nem?

– **Egyedül persze nem jutottál volna túl sokra, másokat is meg kellett győznöd.**

– Szerencsére támogatókra találtam a tanács művelődési osztályának illetékesei, elsősorban Ruddy Miska személyében, de Farkas Mátyás, az iskola igazgatója is mindenben partner volt.

– **Egyszer csak megházasodtál, és minden megváltozott...**

– Megházasodtam, és semmi sem változott. Nem tudtam lemondani semmiről. Az volt a szerencsém, hogy olyan feleségem lett, aki ezt – ha nem is mindig lelkesen – elfogadta. Mondjuk

vasárnap megfőzte az ebédet, és én nem ettem meg, mert délután a meccsen játszani kellett. A második gyermekünk születésekor az edzésre jött utánam biciklivel, és a csomagtartón vittem be a kórházba szülni.

– **Tavaly megszerveztél a Városi Férfikart. A bibliai Mózes nagy küldetése nyolcvan éves korában indult. Te milyen feladatokat látsz még magad előtt?**

– Nincs már komolyabb tervem, de a férfikar megerősítésén még szívesen fáradozom.

ET

Helyreigazítás

Korábbi lapszámunkban az Eötvös József Általános Iskola ballagó osztályainak névsora a ballagató osztályfőnökök neve nélkül jelent meg. A ballagató osztályfőnökök:

8. a. osztály: Tóthné Simon Zsuzsa

8. b. osztály: Konczné Sugta Lívია

8. c. osztály: Székelyné Apáti Rita

8. d. osztály: Bancsiné Sinkó Anna

A UPC Magyarország Kft. hamarosan megkezdí korszerű, kábeles szolgáltatását Vásárosnamény területén, ehhez üzleti partnereket keres értékesítési tevékenység ellátására.

Elvárások:

- középfokú végzettség
- számlaképesség
- értékesítési tapasztalat előny
- telekommunikációs piac ismerete előny
- üzlethelyiség előny

upc

Jelentkezés:

Fényképes önéletrajzot várunk a marta.suha@upc.hu e-mail címre.

ÚJ 16 LAKÁSOS TÁRSASHÁZ 7 DB ÜZLETHELYSÉG ÉS 5 DB ZÁRT GARÁZS ELADÁSRA ÉPÜL

Vásárosnamény, Rákóczi F. u. 26-28. alatt.

**MÁR CSAK
KORLÁTOZOTT
SZÁMBAN!**

**A LAKÁSOK 10 MILLIÓ FORINT
VISSZA NEM TÉRITENDŐ ÁLLAMI CSOK
TÁMOGATÁSSAL IS MEGVÁSÁROLHATÓAK!**

LAKÁSOK MÁR BRUTTÓ 11 MILLIÓ FORINTTÓL! • Befejezési határidő: 2017. szeptember 30.

Építető - Kivitelező: **B. ÉP. SZOLG. Kft.**

4800 Vásárosnamény, Koportos u. 4.

Kapcsolattartók: Borbás Tibor 06-30/239-6975 • Borbás Bálint 06-30/228-5716

További információk honlapunkon: www.borbbasepito.hu

**SPIRÓ GYÖRGY:
PRAH - MILLIOMOSOK**

KESERŰKOMÉDIA
EGY FELVONÁSBAN

Művelődési Központ
Vásárosnamény
2017.08.31.
19 óra

**A belépés
díjtalan!**

szereplők:
feleség: **JUHÁSZ BORI** | férj: **KOKAS RÓBERT**

rendező: **Tóth Zoltán László**

VIDOR
FESTIVÁL

Miért érdemes hirdetni az Új Beregi Életben?

Mert minden vásárosnaményi lakoshoz eljut a hirdetés üzenete. **Mert** a hagyományos hirdetési újságokkal szemben az Új Beregi Élet olvasói az újság valamennyi oldalát átnézik. **Mert** a hirdetések kiváló minőségű papíron, korszerű nyomdatechnikával jelennek meg. **Mert** a hirdetések a cikkek között helyezkednek el, így olvasás közben is rájuk terelődik a figyelem. **Mert** Vásárosnamény honlapján minden új szám olvasható, így a világháló segítségével a világ bármely tájáról láthatóak a hirdetések is.

**TEMETKEZÉSI
SZOLGÁLTATÁS
KEGYELETI TÁRGYAK
BEMUTATÓTERME**

Sütő & Simon Kft.

**Kisvarsány,
Széchenyi út 50.**

Érdeklődni éjjel-nappal:

Puskásné Baksa Marianna
Gyüre, Árpád út 66.

Telefon:
6-70/771-29-39
6-30/284-99-35

Impresszum

— ÚJ BEREGI ÉLET
Vásárosnamény Város
Önkormányzatának
és lakosságának havi,
közéleti lapja.

Szerkeszti a
szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség:
Balázs József Városi
Könyvtár és
Művelődési Központ
Vásárosnamény,
Szabadság tér 5.
bereg.elet@gmail.com
Kiadja: Vásárosnamény
Város Önkormányzata
Vásárosnamény,
Tamási Á. u. 1.
Tel.: 06-45/470-022

Főszerkesztő: Iványi Tamás
Hirdetésfelvétel:
Borbás László
Tel.: 06-70/984-1880
E-mail:
borbaslaszlo@
vasarosnameny.hu
Nyomdai munkák: BEREGI
NYOMDA – Onder János
06-30/652-5915
ISSN 1585-8774